

ROZHODNUTIE

Odvolací Disciplinárny senát v zložení z predsedu JUDr. Stanislava Libanta a členov JUDr. Evy Behranovej, JUDr. Jozefa Švarca, JUDr. Ivana Kochanského a JUDr. Karola Poslucha, v disciplinárnej veci proti **JUDr. V. H.**, sudcovi Okresného súdu P., o odvolaní sudcu proti rozhodnutiu Disciplinárneho senátu zo dňa 17.02.2016, sp. zn. 4 Ds 1/2015, dňa 28. septembra 2016 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, **z r u š u j e** napadnuté rozhodnutie a

JUDr. V. H., nar. X.X., bytom O. X., sudcu Okresného súdu P.,

u z n á v a v i n n ý m , ž e

ako sudca Okresného súdu P., ktorému ako zákonnému sudcovi bola pridelená trestná vec obžalovaného J. K. evidovaná na Okresnom súde P. pod sp. zn. 2T/151/2004, opakovane vo svojich rozsudkoch č. k. 2T/151/2004 zo dňa 03.06.2011 a č. k. 2T/151/2004 zo dňa 28.02.2013, v rozpore s § 264 ods. 1 Trestného poriadku zákona č. 141/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005, opakovane nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu, aby dôsledne a na základe starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne

hodnotil vykonané dôkazy, v dôsledku čoho Krajský súd v Prešove, svojimi uzneseniami č. k. 1To 103/2011-756 zo dňa 28.02.2012 a č. k. 1To 21/2013-836 zo dňa 25.02.2014 opakovane musel rozhodnúť o zrušení rozsudkov Okresného súdu P. č. k. 2T/151/2004 zo dňa 03.06.2011 a Okresného súdu P. č. k. 2T/151/2004 zo dňa 28.02.2013 a vrátiť vec na nové prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu P. a nariadiť prejednanie veci iným samosudcom Okresného súdu P.,

t e d a

pri výkone funkcie sudcu ohrozil dôveru v nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdu v zmysle § 30 ods. 1 zákona č. 385/2005 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba zákon o sudcoch a prísediacich),

č í m s p á c h a l

disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona o sudcoch a prísediacich,

z a t o s a m u u k l a d á

disciplinárne opatrenie **napomenutie** podľa § 117 ods. 1 písm. a/ zákona o sudcoch a prísediacich.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozhodnutím Disciplinárny senát uznal sudcu JUDr. V. H. (ďalej iba sudca) vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona číslo 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej iba Zákon o sudcoch a prísediacich), na skutkovom základe, že ako zákonný sudca v trestnej veci vedenej na Okresnom súde P. pod sp. zn. 2T/151/2004 proti obž. J. K. pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Trestného zákona (účinného do 31. decembra 2005) spôsobil zbytočné priťahy v trvaní najmenej dva roky tým, že v rozpore s § 264 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.

decembra 2005, opakovane vo svojich rozsudkoch sp. zn. 2T/151/2004 zo dňa 03. júna 2011 a sp. zn. 2T/151/2004 zo dňa 28. februára 2013 nerešpektoval názor odvolacieho súdu, aby dôsledne a na základe starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne hodnotil vykonané dôkazy a takýto jeho postup v rozpore s § 2 ods. 6 Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005, následne viedol k tomu, že Krajský súd v Prešove musel svojimi uzneseniami, č. k. 1To/103/2011-756 zo dňa 28. februára 2012 a č. k. 1To/21/2013-836 zo dňa 25. februára 2014 opakovane rozhodnúť z dôvodov podľa § 258 ods. 1 písm. b/, d/ Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005 o zrušení rozsudkov Okresného súdu P., sp. zn. 2T/151/2004, zo dňa 03. júna 2011 a Okresného súdu P., sp. zn. 2T/151/2004 zo dňa 28. februára 2013 a vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu a navyiac uznesením, č. k. 1To/21/2013-836, zo dňa 25. februára 2014 nariadiť prejednanie veci iným samosudcom Okresného súdu P.,

a podľa § 117 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch a príseďiacich, mu uložil disciplinárne opatrenie – napomenutie.

Proti tomuto rozhodnutiu podal sudca odvolanie, ktoré zdôvodnil tým, že:

Nesúhlasím s dôvodmi prvostupňového rozhodnutia. Z výrokovej časti napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé akým spôsobom som sa mal dopustiť porušenia uvedených právnych noriem, nakoľko v priebehu celého konania som nespôsobil žiadne priedahy. Pri svojej činnosti po rozhodnutiach odvolacieho súdu som obsah rozhodnutia vždy rešpektoval, vykonal som dôkazy, ktoré som považoval za potrebné pre odstránenie rozporov a pre zistenie skutkového stavu bez akýchkoľvek pochybností. Svoj právny názor som v súlade s pokynmi odvolacieho súdu ustálil na základe dôkazov, ktoré som opätovne vo veci vykonal a prejavili sa v zmene dôvodu pre oslobodenie obžalovaného. Z obsahu napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé akým spôsobom súvisí moje údajné nerešpektovanie rozhodnutia odvolacieho súdu so vznikom priedahov v súdnom konaní. V konaní som postupoval efektívne a plynulo. Ak som mal ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie, tak takýto skutkový stav z vykonaného dokazovania nevyplýva. Každé svoje rozhodnutie som riadne odôvodnil. Vyvodzovanie disciplinárnej zodpovednosti za rozhodnutie sudcu vo veci, pokiaľ toto rozhodnutie nie je vydané vedome v rozpore s právnymi predpismi, alebo v súvislosti s vedomím porušením sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato, by bolo nezákonným zasahovaním výkonnej moci do nezávislého súdnictva. Poukazujem na rozhodnutie Disciplinárneho súdu, napr. 1 Ds 17/2004, podľa ktorého Disciplinárny senát

nie je oprávnený skúmať správnosť a zákonnosť rozhodnutia, nakoľko obsahová stránka rozhodnutí, ktoré v konkrétnej veci bolo vydané, nemôže byť predmetom disciplinárneho konania. Taktiež poukazujem, že súčasťou disciplinárneho spisu nebol pôvodný trestný spis vedený na Okresnom súde P. a preto Disciplinárny senát nemohol v žiadnom prípade hodnotiť prieťahy v súdnom konaní bez vykonania dôkazu v podobe oboznámenia sa s trestným spisom. Navrhujem, aby Disciplinárny senát v zmysle § 131 ods. 4 Zákona o sudcoch a príseďiacich a § 321 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. per analogiam rozhodnutie prvostupňového Disciplinárneho senátu zrušil a podľa § 131 ods. 4 Zákona o sudcoch a príseďiacich rozhodol tak, že ma podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch a príseďiacich oslobodí spod návrhu na disciplinárne konanie Ministra spravodlivosti SR.

V konaní pred Odvolacím disciplinárnym senátom sudca zotrval na dôvodoch svojho odvolania a navrhol oslobodiť ho spod disciplinárneho návrhu.

Ministerka spravodlivosti SR sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadřila.

Zástupca navrhovateľky na odvolacom disciplinárnom konaní uviedol:

Napadnuté rozhodnutie Disciplinárneho senátu považujem za zákonné a opatrenie z neho plynúce za dostatočné, preto proti nemu nebolo zo strany ministerky podané odvolanie. Prieťahy v konaní zo strany sudcu boli spôsobené neefektívnou činnosťou sudcu, napriek tomu, že nielen dvakrát ako je to konštatované v rozhodnutí, ale i v ďalších rozhodnutiach sudcu bolo nesprávne rozhodnuté, no iba ostatné dve rozhodnutia boli v rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu.

Odvolanie sudcu navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací Disciplinárny senát na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal napadnuté rozhodnutie Disciplinárneho senátu a dospel k záveru, že podané odvolanie je čiastočne dôvodné.

Predmetom preskúmania sa stalo konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu a následne skutkové i právne závery Disciplinárneho senátu. Z takéhoto postupu Odvolací disciplinárny senát vyvodil, že Disciplinárny senát pred rozhodnutím vo veci sa neoboznámil s obsahom trestného spisu proti obžalovanému J. K., vedenému na Okresnom súde P. pod sp. zn. 2T/151/2004, preto tak (aj v súlade s odvolacími námietkami sudcu) učinil

Odvolací disciplinárny senát s dôrazom na postupnosť rozhodnutí v štádiu súdneho konania v tejto trestnej veci, v ktorej rozhodoval sudca JUDr. V. H..

Napriek tomu, že predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania boli rozhodnutia tohto sudcu v danej trestnej veci iba zo dňa 03.06.2011 a 28.02.2013, Odvolací disciplinárny senát považoval za potrebné oboznámiť sa aj s rozsudkami sudcu vydaných odo dňa 14. februára 2008, v ktorom obžalovaného J. K. oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora v P. v zmysle § 226 písm. b/ Trestného poriadku zákona číslo 141/61 Zb. a následne v dôsledku odvolania prokurátora Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 29.07.2008 sp. zn. 1To/36/08 napadnutý rozsudok podľa § 258 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku zákona číslo 141/61 Zb. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V tomto rozhodnutí odvolací súd vytýka súdu prvého stupňa, že sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami nevyhnutnými pre rozhodnutie, nie je možné, aby sa hodnotenie dôkazov opieralo len o časť vykonaných dôkazov a pritom sa pominuli súvislosti a dôkazy iné.

Následne sudca JUDr. V. H. dňa 14.04.2009 vydal rozsudok, ktorým v zmysle § 226 písm. b/ Trestného poriadku zákona číslo 141/61 Zb. oslobodil obžalovaného J. K. spod obžaloby, ktorý rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.11.2009 opätovne podľa § 258 ods. 1 písm. b/, d/ Trestného poriadku zákona číslo 141/61 Zb. zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Okrem iného s odôvodnením, že prvostupňový súd dôsledne nerešpektoval zásadu uvedenú v § 2 ods. 6 Trestného poriadku zákona číslo 141/61 Zb. a dôkazy ktoré boli vykonané, vyhodnotil v rozpore so skutočnosťami z uvedených dôkazov plynúcich a nepochybné jednostranne v prospech obžalovaného. Zároveň konštatoval, že nie je potrebné dopĺňať dokazovanie, ale vo veci zákonne rozhodnúť.

V rozsudku zo dňa 03.06.2011 (je už predmetom skutku návrhu na začatie disciplinárneho konania i napadnutého prvostupňového rozhodnutia) opätovne sudca JUDr. V. H. oslobodil spod obžaloby obžalovaného J. K., tentoraz v zmysle § 226 písm. c/ Trestného poriadku zákona číslo 141/61 Zb. Uvedený rozsudok bol zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To 103/2011, zo dňa 28.02.2012 so zdôraznením najmä toho, že súd prvého stupňa napriek rozsiahlym úvahám sa snaží spochybníť všetky zaistené stopy a dôkazy svedčiace v neprospech obžalovaného. Podľa názoru krajského súdu niet dôvod nič meniť na záveroch a úvahách prezentovaných v predošlých rozhodnutiach

krajského súdu. V závere zdôrazňuje, že nie je potrebné doplniť dokazovanie, avšak prvostupňový súd musí dôsledne a nie na základe ľubovôle hodnotiť dôkazy v zmysle § 2 ods. 6 Trestného poriadku zákona číslo 141/61 Zb.

Napriek tomuto stanovisku Krajského súdu v Prešove sudca JUDr. V. H. opätovne rozsudkom zo dňa 28.02.2013 v zmysle § 226 písm. c/ Trestného poriadku zákona číslo 141/61 Zb. obžalovaného J. K. spod obžaloby oslobodil a tento rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To 21/2013 dňa 25.02.2014 v zmysle § 258 ods. 1 písm. b/, d/ Trestného poriadku zákona číslo 141/61 Zb. zrušený v celom rozsahu a zároveň bola vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol a súčasťou výroku sa stalo i rozhodnutie v zmysle § 262 Trestného poriadku zákona číslo 141/61 Zb., ktorým nariadil, aby vec bola prejednaná iným samosudcom Okresného súdu P..

V dôvodoch odvolací súd opätovne odkázal na predchádzajúce závery svojich rozhodnutí, z ktorých vyplývalo nerešpektovanie právneho názoru vyslovovaného odvolacím súdom. Zdôraznil, že pre súd prvého stupňa nenariadil žiadne úkony a doplnenia, ale vyslovil pochybnosti o rozhodnutiach súdu prvého stupňa (vyhotovovaných sudcom JUDr. V. H.) a opakované nerešpektovanie právneho názoru krajského súdu. S poukazom na pretrvávajúci stav hodnotenia dôkaznej situácie sudcom JUDr. V. H., evidentne vždy v prospech obžalovaného nariadil, aby vec bola prejednaná iným samosudcom Okresného súdu P..

Po oboznámení sa s doplnením dokazovania sudca ani zástupca Ministerky spravodlivosti SR nemali pripomienky k vykonanému dokazovaniu.

Podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku zákona číslo 141/61 Zb. „*Súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a doplnenia, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil*“.

Sudca JUDr. V. H. konajúci podľa tohto právneho predpisu - Trestného poriadku zákona číslo 141/61 Zb. v znení zmien a doplnení ust. § 264 ods. 1 nerešpektoval a to v skutku opísanom v prípade po tretí a štvrtý krát.

Na rozdiel od obrany sudcu vyslovenej pred Disciplinárnym senátom prvého stupňa a v dôvodoch odvolania, Odvolací disciplinárny senát je toho názoru, že disciplinárne stíhaný

sudca, bez akéhokoľvek právneho základu, nerešpektoval názor odvolacieho súdu. Opakovanie tvrdiac, že koná podľa jeho pokynov, hoci tomu tak nebolo.

Odvolací disciplinárny senát si nemôže osvojovať, a ani tak nečiní, kompetencie, ktoré prislúchajú súdu konajúcemu o opravnom prostriedku podanému proti rozhodnutiu v merite veci v zmysle Trestného poriadku.

Je však oprávnený vysloviť názor, že jestvuje jediná možnosť súdu nižšieho stupňa nerešpektovať právny názor odvolacieho súdu v zmysle § 264 ods. 1 Trestného poriadku zákona číslo 141/61 Zb. a to len vtedy, ak dôjde k zmene právneho režimu podľa ktorého bolo dovtedy konané (v rámci legislatívneho procesu alebo nálezom ÚS SR), či zjednocovateľ právnych stanovísk vydá v danej problematike právne stanovisko a súd prvého stupňa uvedomujúc si svoju povinnosť vyplývajúcu z ust. § 264 ods. 1 Trestného poriadku zákona číslo 141/61 Zb. ju nerešpektuje s odvolaním sa na vyššie uvedené.

Ak však k takémuto prípadu nedôjde a zo strany súdu dôjde k úmyselnému a opakovanému obchádzaniu kasačnej záväznosti rozhodnutia odvolacieho súdu, je potrebné takýto postup sudcu ktorý daný súd predstavuje, považovať za porušenie základnej povinnosti sudcu v zmysle § 30 ods. 1, veta prvá Zákona o sudcoch a prísediacich, podľa ktorej *„V občianskom živote, pri výkone funkcie sudcu, aj po jeho skončení sa sudca musí zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu, alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov“*.

Sudca JUDr. V. H. opakovaným nerešpektovaním právneho názoru odvolacieho súdu zjavne nesprávnym hodnotením dôkazov jednostranne v prospech obžalovaného počas výkonu funkcie zákonného sudcu, plnohodnotne ohrozil dôveru v nestrannosť súdu a jeho schopnosť vo veci obžalovaného J. K. evidovanej na Okresnom súde P. pod sp. zn. 2T/151/2004, spravodlivo rozhodnúť.

Na rozdiel od rozhodnutia Disciplinárneho senátu prvého stupňa Odvolací disciplinárny senát upravil skutkovú vetu tak, že zosúladiť výrok o vine opísaný v skutku a v právnej vete a limitovaný aj zásadou reformatio in peius, a vynechal časť skutku

týkajúcu sa priet'ahov v konaní aj preto, že tieto nepovažoval za preukázané a neboli riadne časovo ohraničené.

Napokon zvyšok skutku štylisticky precizoval, aby plnohodnotne vyjadroval spáchané disciplinárne previnenie.

Napokon posudzujúc osobu disciplinárne stíhaného sudcu, ktorý takmer vo veku 61 rokov nebol dosiaľ disciplinárne stíhaný, ani postihnutý a v mieste výkonu funkcie požíva dobrú povesť, mal Odvolací disciplinárny senát za to, že primeranou sankciou za spáchané disciplinárne previnenie bude pre sudcu uloženie disciplinárneho opatrenia vo forme napomenutia v zmysle § 117 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch a prísediach.

P o u č e n i e : Protí tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave, 28. septembra 2016

JUDr. Stanislav L I B A N T, v. r.
predseda Odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová